Anul I No. 210

ABONAMENTE
1 lună lei 1.800
Instituții Asociații și Sponsori
Un an lei 40.000

Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. Nr. 180.528/1945

Sportul POPULAR

OFICIOS AL ORGANIZAȚIEI SPORTULUI POPULAR

REDACȚIA
Str. Belvedere 6
TELEFON
Redacția 4.05.10
Tipografia 4.84.45
ADMINISTRAȚIA
Str. Belvedere 6

10 JAN. 1946
BIBLIOTECA UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA" IAȘI

O sugestie îndrăzneață dar realizabilă

LA BERLIN: CAMPIONATUL VICTORIEI

CU ECHIPELE NAȚIONALE ALE TĂRILOR cari au LUPTAT contra Germaniei

Victoria asupra Germaniei și Japoniei a fost sărbătorită divers dar oriunde ea a păstrat o notă comună, care are un preț netăgăduit pentru așezarea viitoare a lumii răvășite de cel mai dur dintre toate războaiele.

S'a făcut peste tot din această sărbătoare un simbol al prieteniei internaționale, singura valoare în stare să lege în mod real fragmentele unei civilizații atât de îndelung supusă unor forțe centrifuge.

Și aceasta a fost, desigur, lucrul cel mai frumos al bucuriei mondiale.

In această sărbătoare, sportul a fost prezent și el dar fără fast deosebit. Soldații armatelor învingătoare au organizat matchuri între selecționatele diferitelor unități de pe fronturile de luptă. După cinci ani de lupte și neînțelegeri false, echipa de football a Franței a întâlnit la Londra, Anglia și pentru prima dată în istoria sportului rege, o echipă sovietică a făcut un turneu în Marea Britanie, toată lumea accentuând pe deasupra rezultatelor senzaționale aspectul prieteniei.

Toate aceste întâlniri disputate constant sub acest semn al unei prietenii născute sau adâncite într'o luptă excepțională sunt, firește, lucruri interesante dar sportul poate realiza manifestări mai mari. Și este bine ca la capătul unui război, care va inițiа o eră nouă de civilizație, sportul să se manifeste grandios.

In cadrul măsurilor găsite a fi cele mai potrivite pentru creearea acelei prietenii mondiale, pe care o așteaptă cu aceeași înfrigurare oamenii de sub toate latitudinile pământului, sportului i s'a dat un rost nebănuit de important.

De aceea trebue ca el să inaugureze această recunoaștere — de altfel destul de târzie — printr'o manifestație simbolică de proporții vaste.

Vor fi în 1948, jocurile olimpice. Dar ele au un simbol precis. Sunt sărbătoarea păcii. Nu pot simboliza victoria.

★

Din aceste gânduri a ieșit sugestia, care urmează. Ea poate părea naivă. In fond, nu este decât foarte puțin conformă cu prejudecățile, cari continuă să persiste timid după marele masacru. Și acesta nu este, desigur, un defect.

Iat-o. Este vorba de un campionat al victoriei, care să se dispute la Berlin, pe stadionul olimpic, în cetatea, unde au răsărit, s'a crescut și au fost învinse ideile, cari tindeau la suprimarea libertății.

In această competiție a victoriei ar trebui să participe echipele naționale ale tuturor țărilor cari au luptat contra Germaniei.

★

Pentru cei mai mulți oameni din România, ideea aceasta pare un vis frumos dar indecent. Și totuși, ea trebuia să pornească de la noi, pentrucă România a trăit ca puține țări marea tragedie a războiului și a găsit dramatic în victoria finală cea mai completă dintre lecțiile istoriei sale.

In sfârșit, esențialul a fost spus. Și pentrucă ideea este realizabilă, restul este numai comentar.

x. y. z.

C.G.M. Comisia Locală Sportivă București către toate Sindicatele

Se atrage atențiunea tuturor responsabililor sportivi ai sindicatelor că astăzi Marți 27 Noembrie a. c., ora 17 precis, are loc la sediul Comisiei Locale, din Str. Wilson No. 7—9, o foarte importantă ședință în care urmează să se facă comunicări importante.

Prezența este obligatorie.

Comisia Locală Sportivă București

Astăzi pleacă delegația română la Sofia

Astăzi la ora 10 pleacă delegația română la Conferința Sportivă Balcanică dela Sofia.

Delegații noștri vor pleca cu o mașină la Giurgiu, de unde o șalupă îi va transporta la Rusciuc. După masă la ora 18 au tren cu direcția Sofia, unde vor ajunge în zorii zilei de mâine.

Delegația iugoslavă a sosit azi la Sofia și probabil și delegații albanezi să fi călătorit cu ei.

Delegația noastră este compusă din d. Iuliu Orban, secretar general O. S. P., d. Odisie Pârvulescu, președintele Comisiei Sportive C. G. M., d. Victor Brătfăleanu, d. Tudor Vasile, membru în Comitetul Central al Tineretului Progresist, d. Aurel Kahane, secretarul general al Comisiei Sportive Sindicale Locale și vicepreședinte F. R. F. A., precum și d. Artur Vogel din partea C. G. M.

Delegația noastră va sta aproximativ 6 zile la Sofia și sperăm că va da o contribuție importantă, pentruca jocurile balcanice 1946 să se realizeze, elaborând un program sportiv pe viitor, în care România va juca un rol important.

★

Probabil, că se va accepta invitarea altor state din sudestul Europei spre a da acestor jocuri un caracter cât mai general. In acest fel aceste jocuri vor putea contribui efectiv la apropierea cât mai strânsă a popoarelor democratice din acest colț al Europei.

Unul din obiectivele conferinței este și *realizarea unui consiliu balcanic sportiv cu un caracter permanent*, care să asigure o perfectă coordonare a întâlnirilor sportive între țările participante la această conferință.

Plecarea delegației se face dela sediul temporar al O. S. P.-ului, din str. Belvedere 6, azi la ora 10, și numeroși sportivi vor fi prezenți pentru a ura succes și drum bun prietenilor sportivi, cari pleacă în chip de „trimiși extraordinari" ai afacerilor externe, sportive, românești.

La moartea lui Jack Vlodingher

Ne-a părăsit un prieten bun

Argumentul inflexibil al morții lovește pe oricine și pe neprevăzute. Injustețea ei stârnește totdeauna frământări și comentarii cu atât mai vii cu cât rațiunea de a nu mai fi scapă cu totul minții omenești. Acceptăm până la un punct moartea unui necunoscut, a unui bolnav, dar niciodată pe cea a unei ființe de care suntem legați. Egoismul nostru se scutură înfiorat dacă dispărutul este dintre noi, dintre cei cu care ne mobilăm efectiv viața. Ai senzația că ți se răpește ceva din căldura acestei vieți, o fărâmă din noi înșine pe care n'o vom mai întâlni niciodată. Așa ne găsește moartea lui Jack Vlodingher, vechi luptător al ideii de sport, vechiu și bun prieten al nostru, al tuturor.

Ne-a părăsit pe neașteptate, în floarea vârstei, în plină activitate sportivă, lăsându-ne să descifrăm din întâmplarea nefericită care i-a adus moartea un secret: secretul vieții lui. Paradoxul e doar aparent: un trecut de om bun și ide pătimaș sportiv sunt mărturie.

Pentru noi, viforiștii, „Jack" a apărut cam odată cu gruparea. Coborând pe teren, talentul lui multiplu l-a afirmat repede. Campion de viteză în epoca de strălucire ciclistă a lui Giordani și Antonescu, titular [illegible] strălucit coechipier al echipei de hockey și jucător reputat în echipa națională de polo pe apă, Jack Vlodingher iubea și servea pasionat sportul în pluritatea aspectelor lui. Era oricând gata și pentru orice sport, chiar dacă era vorba de sporturi în care nu căuta performanța. Urmărea însă ideea. Găsea în ea reazim pentru el și satisfacții depline pentru grupare.

Dacă dădea jos haina de sport, o îmbrăca pe cealaltă, nu mai puțin valoroasă, de om. Afabil și bun cu toți, „Jack" trecea surâzător prin viață, afirmând calități de om care le-ar fi putut umbri pe celelalte. Lăsând la oparte interesele personale la care oricine are dreptul, Jack Vlodingher a rămas credincios sportului pe care-l servea în ultima vreme, conducându-l: în propriul lui club sau în forurile superioare sportive.

Dacă acesta a fost Jack Vlodingher, om și om de sport, să ni se permită să credem că mormântul care va închide și flori și lacrimi și regrete nu va lua însă în el și secretul unei vieți. Pe acesta Jack ni l-a lăsat nouă. Idealul sportiv rămâne legat de tradiție și amintiri în patrimoniul nostru al viforiștilor.

Nicu Nicolau
președintele „A. S. Viforul-Dacia".

Campionatul Național de mars

...privit după 48 ore

Baboe a învins! A învins din nou, tot atât de categoric ca și la marathon. Baboe a trecut — dacă mai era nevoe — definitiv examenul consacrării.

Este, incontestabil specialistul No. 1 al probelor de mare fond.

Dar cecace e de reținut e însăși figura făcută de Baboe dealungul întregului parcurs. A condus, a fost condus, a fost întrecut; Baboe nu a văzut nici un moment în regretabila greșeală—pe cari alții din lipsă de experiență, n'au putut-o evita—a schimbării ritmului. Căci Baboe cunoaște la perfecțiune tehnica probelor de lungă distanță.

30 km. impun o constanță enervantă—putem spune—și dacă n'ar exista și acei cari din nefericire greșesc, cursa ar deveni monotonă, plicticitoare, iar dispare și cea mai mică notă de spectaculozitate.

★

Unii au fugit—atunci când ochii comisarilor de parcurs erau departe—sperând în câștigarea unui oarecare avantaj. S'au condamnat însă chiar după primii metri de alergare; schimbarea ritmului le-a fost fatală, fiind obligați să abandoneze.

★

30 km. a fost pentru cei mai mulți piatra de încercare.

De aci înainte au abandonat majoritatea. Și de aci poate fi trasă o singură dar însemnată concluzie: mărșăluitorii noștri nu sunt pregătiți.

Intr'adevăr, nu se poate cere unor atleți care se pregătesc pentru o distanță redusă să se antreneze concomitent pentru un traseu lung. Dar ne învârtim într'un cerc vițios, din care nu vom scăpa decât atunci când vom primeni puțin rândurile de mărșăluitori.

★

Recordul n'a fost doborît. Desigur nu poate fi vorba despre un record omologat căci el n'a fost stabilit pe pistă. Ne referim la recordul probei respective, ce s'a disputat Duminică în a treia ei ediție. A fost întrecut cu 13 minute, dar Baboe are oarecari circumstanțe atenuante: traseul a fost lungit puțin, sosirea făcându-se de astădată în piața Victoriei, față de Statuia Aviatorilor în trecut. Și totuș recordul n'ar fi căzut. Atunci când l-am întrebat „cum a fost" Baboe a înțeles ca urmăresc o explicație.

„A fost o glumă—a spus el—aș fi putut-o lua mai în serios, dar n'am avut nevoe. In ce privește starea fizică m'am simțit perfect tot timpul, nu mi-a fost nici un moment frig. Și deși am fost „condus" bune porțiuni de traseu, n'am schițat nici un gest de nesportivitate—fiind sigur că, până la urmă, „TOT MERSUL CORECT" va ieși la lumină.

Și am învins. Am fost sigur de victorie încă după primii 30 km. Asta e tot".

★

Pe lângă examenul de consacrare pe cari l-au dat cei aproape 20 concurenți cari au reușit să termine parcursul, nu trebue să omitem nici pe cel al organizatorilor.

D. Traian Șerbănescu, președintele comisiei de marș, a fost un adevărat factotum. A pus mult suflet, multă bunăvoință și dacă unele amănunte de organizare nu au putut fi transformate în fapte, nu e vina d-sale. D. Traian Șerbănescu a făcut tot ce i-a stat în putință; vina o poartă cei cari au promis concursul lor și nu s'au ținut de cuvânt și pe care d-sa s'a bazat atunci când a împărțit însărcinările fiecăruia.

★

O apariție plăcută și reconfortantă pentru concurenți a fost prezența pe traseu a d-lui Virgil Ioan, președintele UFSR și FRA. Pe bicicletă, inimosul președinte, a parcurs, mulți zeci de kilometri pentru a urmări, „la fața locului" pe mărșăluitori.

Gestul e semnificativ și merită să fie amintit.

Ad. Radw.

PARASCHIVESCU (Leonida)

Câteva minute după...

Ultima etapă a produs surprize dar oamenii sunt totuși destul de calmi

Ultima etapă a campionatului „onoarei" a fost, desigur, cea mai agitată dintre toate zilele competiției.

Pe Splaiu și la Obor favoriții au pierdut și ca surpriza să fie completă, n'au putut marca niciun goal. Iar la Ciocanul, Universitatea a făcut un match neverosimil.

Și după părerea domnului căpitan Caracaș, „U" a ratat victoria datorită unui fault imaginar prescris la centrul terenului.

Imprejurările sunt inedite și de aceea merită să fie povestite.

„Al treilea goal marcat de Constantinescu Grecu, a fost urmarea unei hotăriri eronate.

El a influențat considerabil rezultatul pentrucă imediat după pauză am marcat noi și scorul ar fi fost de 3:2. Ar fi fost în acelaș timp pentru prima dată când echipa conducea și evenimentul ar fi dat altă alură matchului".

Nu s'a întâmplat însă marea performanță a campionatului; în schimb, Universitatea a realizat și ca un lucru inedit: a marcat ultimul goal al toamnei. Pricop a înscris al cincilea punct al echipei sale în ultimele secunde ale matchului.

★

Ceea ce este însă tot atât de interesant, Ciocanul recunoaște că adversarul a făcut un match bun.

„Putea câștiga și Universitatea așa cum am câștigat noi".

Este fraza lui Zauber, fostul portar al echipei, pe care azi o conduce.

(Nu este ciudat că Zauber — portar internațional și de clasă — n'a putut găsi până acum un om, care să apere decent poarta, pe care el a apărat-o atât de strălucit, la vremea lui?).

Cinci minute după marea victorie

In cabina Carmenului, după fluerul final al domnului Xifando, bucuria era atât de mare încât nimeni n'a băgat de seamă că lumina este stinsă.

Si s'a vorbit mult, mult și entuziast despre marea victorie.

„Ne-am jucat cu ei ca șoarecele cu pisica". E părerea lui Marian.

„Scorul exact trebuie să fie 8:3" credea foarte sincer Fabian II.

Un singur om era totuși trist: Iordache.

„Când joc contra Unirii Tricolor sunt trădător al oborului. Când joc contra Venusului sunt fugar. Asta a ajuns să mă plictisească".

IORDACHE (CARMEN)

Iordache era și el sincer.

Impresia generală: matchul a fost ușor și pentru învingători campionatul s'a terminat. Pentru că sunt toți de acord că patru puncte sunt de ajuns de rezistente pentru primăvară.

La Obor, este și nu este tristețe...

Ora 12,40...

La Obor, Unirea Tricolor pierduse ultima șansă de a fi campion de toamnă.

Și pentrucă tristețea a venit treptat în trei rate, cu goalurile lui Oană.

(Continuare în pag. 3-a)

Noul sediu al O. S. P.-ului

O. S. P.-ul FACE CUNOSCUT TUTUROR FEDERAȚIILOR, GRUPARILOR, REGIONALELOR, JUDEȚENELOR, LOCALELOR ȘI SPORTIVILOR CA ȘI-A MUTAT IN MOD TEMPORAR SERVICIILE CONDUCERII CENTRALE ȘI ALE SECRETARIATULUI GENERAL DIN STR. BATIȘTE No. 4 IN LOCALUL U. F. S. R. DIN STR. BELVEDERE No. 6 ETAJ. IV. TELEFON 6.10.03.

ACI SE VOR ADRESA TOATA CORESPONDENȚA ȘI CONVORBIRILE TELEFONICE.

ORELE DE SERVICIU RAMAN ACELEAȘI.

Matchul de rugby Slavia (Praga)-Sportul Studențesc perfectat prin radio

Postul de Radio București a transmis aseară un mesagiu către echipa cehoslovacă de rugby „Slovia" prin care îi cere să certifice dacă matchul de rugby angajat de aceasta cu Sportul Studențesc va mai avea loc.

In caz afirmativ, răspunsul va trebui să fie dat tot prin Radio în cursul zilei de astăzi.

Totodată vor trebui să faciliteze toate formalitățile de viză ale echipierilor români.

Schiță pentru un istoric al atletismului (I)

ANGLIA patria atletismului modern

Am încercat să redăm până acuma, o schiță de evoluție a exercițiilor atletice. Am remarcat în diverse timpuri și la diferite popoare o întreagă serie de forme sub care aceste exerciții erau practicate. Ultimul pas care mai trebuia parcurs pentru o definitivă apropiere de formele actuale de concurs, lupta contra cronometrului sau metrului, stabilirea performanței-record, a fost făcut în Anglia. Urmărind evoluția exercițiilor atletice, în Anglia, vom urmări progresele atletismului universal. Iată deci, Anglia merită denumirea de țara de origină a atletismului modern.

★

Cele mai vechi date asupra atletismului englez, ni-le comunică părintele-cronicar Fritz Stephen, care afirmă că la Londra, sub Henric al II-lea Plantagenetul, deci încă din sec. XII erau anume locuri rezervate pentru antrenamentul tinerilor la sărituri, alergări, aruncări cu piatra și lupte. Același cronicar ne mai relatează, că un poet Strutt, în două poeme „Cavalerul la Lebădă" și „Cei trei fii ai regelui" a cântat avantajul de a ști să alergi și să sări peste obstacole.

După un alt vechiu document se precizează că Henri al V-lea (sec. XV) împreună cu doi lorzi, prindeau o căprioară din fugă, iar despre Henric al VIII-lea (sec. XVI) se spune că era renumit, nu numai pentru cele opt neveste ale sale, ci și pentrucă era un bun alergător, săritor și aruncător cu greutatea și cu ciocanul.

Aruncarea ciocanului este un exercițiu de origină scoțiană. Scoțienii, sgârciți cum sunt, dar dornici să facă sport, s'au gândit probabil să utilizeze un instrument necesar vieții de toate zilele și s'au folosit de ciocan, care numai cu timpul a luat forma de astăzi.

★

Epoca Renașterei a adus și în Anglia o redeșteptare a înțelegerii ce trebue acordată sportului. Scriitori ca sir William Forest în „Poezia antrenamentului principilor" recomandă alergările, iar Thomas Elyot în „Manualul de educație pentru un gentilom", ca și „Peacham în „Gentilomul complet" (1622), cereau o armonică educație atât intelectuală, cât și fizică. Ei citează pe Achille și pe Alexandru cel Mare, care erau recunoscuți ca minunați alergători și pe Epaminondas, celebrul general teban, învingătorul Lacedemonienilor la Leuctra și la Mantinea, care alerga și făcea câteva sărituri în fiecare zi, înainte de masă.

Intr'adevăr exercițiile atletice și, în special, alergările au început să fie intens practicate și urmările de public. Chiar marele William Shakespeare era un pasionat spectator al curselor pedestre. Aceasta i-a permis să sfideze, prin gura lui Falstaff, din tragedia sa Henric IV, pe aceia care nu făceau asemenea alergări.

Student dela un colegiu englez sărind în înălțime.

Fiind urmate deobiceiu de chefuri și bătăi, biserica puritană a încercat să suprime aceste alergări, care aveau lor deobiceiu, cu ocazia bâlciurilor. Pentru realizarea scopu-

(Continuare în pag. 3-a)

C.G.M. Comisia Locală Sportivă

Toți responsabilii sportivi și jucătorii dela echipele de tennis de masă cari au luat parte la concursul de la 24 și 25 Noembre sunt convocați pentru Marți 27 Noembrie a. c., ora 18 în sala C.G.M pentru a lua parte la împărțirea premiilor și a lua cunoștință de noi dispoziții.

Duminică la Palladium

D. Petrescu-Ilie Pițu

— Florea Stanomir contra lui Titu Sărbătoare și Nic. Tinichez cu Andrei Costescu —

Continuând să organizeze mari manifestări pugilistice, Federația Română de box programează pentru Duminică la arena Palladium o nouă gală interesantă, având pe afiș, în match vedetă, întâlnirea Dumitru Petrescu—Ilie Pițu. In complectare boxează Florea Stanomir cu Titu Sărbătoare și Niculae Tinichez cu Andrei Costescu. Asupra acestei reuniuni, vom reveni în numărul nostru de mâine.

Sportivii Capitalei au adus eri un ultim omagiu, celui ce a fost Jack Vlodingher

Zi de toamnă cu ploale mărunte. Frunzele moarte pe drum de cimitir inspiră la meditație. Arborii goi, parcă-s oameni cu brațele întinse spre o sursă de lumină și de viață. Norii plumburii s'au lăsat jos de tot, parcă voind să acopere cu tăcere, scena frământărilor noastre zilnice.

Totul are un început și totul are un sfârșit. Intre aceste două situații este câte o viață de om. E simplu dar de neînțeles, când este vorba de noi.

A plecat unul din rândurile noastre și ne-a lăsat aci cu o întrebare pe buze. La această întrebare nu există răspuns și totuș omul și-o pune de milenii.

In urma lui Jack a rămas ceva neterminat. Un pom s'a rupt în două, atunci când nu și-a adus încă toate fructele maturității. Și asta ne doare nespus de mult.

Ieri după amiază a avut loc la cimitirul Filantropia, înmormântarea fostului șef al secțiilor de atletism ale Organizațiilor Sportului Popular, Confederația Generală a Muncii și secretar general al Federației de atletism.

Asistența

In numeroasa asistență care a ținut să ia parte la trista ceremonie a înmormântării lui Jack Vlodingher, am remarcat multe figuri cunoscute din conducătorii sportului românesc. Au fost prezenți d-nii: Iuliu Orban, secretarul general al O. S. P., Virgil Ioan, președintele UFSR și Federația de Atletism, Vasile Secară, din partea Confederației Generale a Muncii, Odisie Pârvulescu, din partea Confederației Generale a Muncii, Arthur Vogel, din partea Confederației Generale a Muncii.

Numeroși sportivi din federațiile de football, box, natație, ciclism, tir, rugby, turism, membrii federației de atletism al cărei secretar general a fost precum și gruparea polisportivă Viforul Dacia în cadrul căreia a activat mai bine de 15 ani, au ținut să fie prezenți și să aducă ultimul lor salut decedatului.

Au luat cuvântul aducând salutul lor postum și proslăvind memoria celui ce a fost *Jack Vlodingher* d-nii *Nicu Nicolau*, președintele grupării Viforul Dacia în numele membrilor grupării, *Virgil Ioan* președintele UFSR și F. R. A. în numele membrilor comisiilor și al atleților, *Odisie Pârvulescu*, în numele Confederației Generale a Muncii și a sutelor de mii de muncitori sportivi, *Iuliu Orban*, în numele Organizației Sportului Popular.

★

După slujba religioasă, sicriul a fost purtat de către prieteni, spre locul de veci.